

kazníky, ba také ještě na švadleny, které přece zajisté mohou zase působiti na své zákaznice. Hledíme-li na povahu takového způsobu propagace a na její účinky v soutěži, dospějeme bez pochybností k úsudku, že se převážná většina slušných obchodníků vyličeného způsobu propagace vystříhá nikoli proto, že by taková propagace pro ně byla nedostupná, nýbrž proto, že ji nepokládají za žádoucí prostředek slušné soutěže již také ve smyslu § 1 zákona proti nekalé soutěži.

Výrok o uveřejnění rozsudku se opírá o předpis § 18 zákona proti nekalé soutěži; uveřejnění je tu na místě již proto, že se závadné jednání, totiž uveřejnění soutěží, stalo tiskem a že je v zájmu věci, aby zúčastněné kruhy o výsledku sporu byly zpraveny. Dovolací soud pokládá za postačitelnou částku 6.000 Kč jako úhrnnou výši útrat uveřejnění a proto snížil požadovaný úhrnný obnos 10.000 Kč na 6.000 Kč.

### Čís. 16808.

Jestliže byla obci příslušným správním úřadem pravoplatně udělena živnostenská koncese a ustanoven jí náměstek k provozu živnosti (§ 55 živn. ř.), jest obec oprávněna míti učedníky, dokud jí toto právo nebylo odňato po slyšení společenstva podle § 98, odst. 5, živn. ř. příslušným k tomu správním úřadem, a obec splnila svou povinnost uloženou jí v § 104 živn., ř., vydala-li učedníkovi po skončení učednického poměru učebné vysvědčení.

Odepřelo-li živnostenské společenstvo potvrditi vydané učebné vysvědčení, nestává se tím ono vysvědčení neplatným, nýbrž učedník se může domáhati nápravy u příslušného správního úřadu (§ 127 živn. ř.).

Dokud není právního podkladu pro neplatnost učebného vysvědčení ani pro nepřipuštění učedníka k tovaryšské zkoušce, nemůže se učedník domáhati na obci nároku na náhradu škody.

(Rozh. ze dne 18. března 1938, Rv II 400/37.)

Podle učednické smlouvy ze dne 15. ledna 1932 byl nezletilý žalobce žalovanou obcí Z. přijat k vyučení na řemeslo elektrotechnické na dobu 3 let, t. j. od 15. září 1931 do 15. září 1934. Po skončení učednického poměru vydala žalovaná obec žalobci výučný list ze dne 15. září 1934. Společenstvo kovo zpracujících živností v Z. odmítlo však dopisem ze dne 24. března 1936 potvrditi předložené vysvědčení elektrotechnického závodu města Z. proto, že prý podnik žalované obce není členem společenstva. Tvrdě, že jest z toho zřejmé, že žalovaná obec neplnila povinnosti vytyčené ve stanovách společenských a že nebyla vůbec oprávněna zaměstnávat učně a že tímto postupem žalované obce vznikla žalobci škoda blíže v žalobě rozvedená, domáhá se žalobce na žalované zaplacení 78.990 Kč s přísl. Žalobu zamítly soudy všech tří stolic, nejvyšší soud z těchto

## d ů v o d ů:

Odvolací soud zjistil, že žalovaná obec měla elektrotechnickou koncesi a že jí bylo schváleno podle § 55 živn. ř. provozování živnosti náměstekm. Z uvedených zjištění vyplývá, že žalovaná obec byla živnostníci, která byla podle §§ 97, 98 a násl. ž. ř. oprávněna míti učedníky, dokud jí toto oprávnění nebylo odňato po slyšení společenstva podle § 98, odst. 5, živn. ř. příslušným k tomu správním úřadem. Že k takovému zrušení oprávnění žalované obce míti učedníky již došlo, nebylo žalobcem předneseno. Soudy nejsou oprávněny přezkoumávati, zda žalované obci byla živnostenská koncese udělena právem, ani zda v osobě inž. P. byl ustanoven žalované obci právem náměstek k provozu její živnosti, bylo-li o tom příslušným správním úřadem již pravoplatně rozhodnuto, nýbrž jsou vázány pravoplatným rozhodnutím příslušného správního úřadu, i kdyby rozhodnutí jeho bylo nezákonné (srov. rozh. č. 2190, 4690 Sb. n. s.). Ani na soudě první stolice ani na soudě odvolacím nebylo předneseno, že se rozhodnutí o propůjčení koncese žalované obci a o ustanovení náměstka pro provoz živnosti nestalo pravoplatným, ani nebyly předneseny takové skutečnosti, které by dávaly vzniknouti pochybnostem o příslušnosti úřadu, který v té příčině rozhodl. Soudy se proto nemohly obíratí otázkou, jaká opatření měl učiniti příslušný úřad správní dříve, než byl inž. P. ustanoven náměstkem v živnosti žalované obce. Za toho stavu věci odvolací soud právem usoudil, že jest žalovaná obec dosud oprávněna míti učedníky pro elektrotechnickou živnost a že dosud nelze vysvědčení učební jí vydané pokládati za neplatné. Pro rozřešení otázky oprávnění žalované obce míti učedníky nemá významu odpověď na otázku, zda žalovaná obec provozovala živnost po továrnicku či po řemeslnicku. Ať činila tak, nebo onak, byla podle §§ 97, 98 a násl. živn. ř. oprávněna míti učedníky. Vydávši žalobci po skončení učednického poměru učebné vysvědčení, splnila žalovaná obec povinnost uloženou jí ustanovením § 104 živn. ř. Toto vysvědčení se nestalo neplatným tím, že je odepřelo potvrditi společenstvo kóvozpracujících živností v Z., neboť tomuto společenstvu přísluší podle §§ 114 a násl. živn. ř. jen oprávnění dozorčí a nikoli oprávnění rozhodovati o neplatnosti učebného vysvědčení vydaného učebním mistrem. Odepřelo-li potvrditi učebné vysvědčení vydané žalovanou obcí žalobci, stala se tudíž spornou jen otázka, zda jest k tomu povinno či nikoli, nebylo však zároveň rozhodnuto, že vysvědčení to jest neplatné. K rozřešení sporné otázky o povinnosti společenstva kóvozpracujících živností v Z., potvrditi učebné vysvědčení žalobcovo, byl povolán příslušný úřad správní, ke kterému byl žalobce oprávněn si stěžovati podle § 127 živn. ř. a u kterého mohl se domáhati potvrzení svého učebného vysvědčení společenstvem, byl-li toho názoru, že byl k své žádosti o potvrzení oprávněn. Že tak učinil, žalobce ani netvrdil. Žalobce dále nepřednesl, že podal řádně podle § 104 živn. ř. žádost o připuštění k tovaryšské zkoušce, nýbrž jen tvrdil, že mu bylo oznámeno policejním

komisařstvím v Z. a okresním úřadem tamtéž, že žalovaná obec není oprávněna vydávati výučné listy a že potvrzení jí vydané neopravňuje k žádosti o připuštění k tovaryšské zkoušce. Dotčené projevy úředníků jmenovaných úřadů nelze pokládati za rozhodnutí neb opatření příslušného správního úřadu, které by mohlo nabýti právní moci, ježto jde o pouhé informační upozornění žalobce na jeho ústní žádost a nikoli o rozhodnutí o nějakém sporném nároku, který žalobce řádně předložil příslušnému živnostenskému úřadu k rozhodnutí a o kterém by tento úřad byl učinil výrok jako příslušný orgán státní péče živnostenské věc rozsuzující. Poněvadž dosud nebylo tudíž rozhodnuto ani o platnosti učebného vysvědčení žalobci vydaného žalovanou obcí, ani o nepřipuštění žalobce k tovaryšské zkoušce, není důvodu předpokládati, že se žalobce nevyučil elektrotechnickému řemeslu a že nebude se moci státi ani tovaryšem, který by mohl býti v této živnosti zaměstnáván. Proto nebylo třeba ani zkoumati, kdo podepsal učebné vysvědčení žalobci vydané za úřad dozorčí, a zda žalobce měl býti přihlášen jako učeň u některého společenstva, a u kterého. Není-li však dosud právního podkladu pro neplatnost učebného vysvědčení žalobcova, vydaného mu žalovanou obcí, a pro nepřipuštění k tovaryšské zkoušce, schází žalobnímu nároku na náhradu škody dosud právní důvod a odvolací soud právem zamítl žalobu pro předčasnost, třebaže se tak stalo z jiných důvodů, než ze kterých předčasnost žaloby dovodil dovolací soud.

### Čís. 16809.

**Pokud to neodporuje dražebním podmínkám, může se zvýšení podání při exekuční dražbě státi o jakoukoliv částku. Jde o porušení zákona, nepřipustil-li exekuční komisař další podání nepřevyšující nejméně o 500 Kč předcházející podání.**

**Bylo-li odepřeno udělení příklepu určitých nemovitostí, jest odepřiti i příklep dalších nemovitostí, mělo-li podle dražebních podmínek dojiti k jejich vydražení jen, nebudou-li uhrazeny pohledávky vymáhajících věřitelů již z výtěžku prodeje dříve vydražených nemovitostí.**

(Rozh. ze dne 22. března 1938, R I 198/38.)

Při roku o veřejné exekuční dražbě nemovitostí zapsaných ve vložkách č. 121, 134, 56, 126, 129 prohlásil exekuční soud usnesení, že další podání nebudou v dražebním řízení dopuštěna, nebudou-li činiti částky nejméně 500 Kč. Když pak bylo dosaženo za nemovitosti ve vložkách č. 121, 134 a 56, které byly draženy zvlášť, podání 21.500 Kč dražitelkou H., akc. společností, a Berta P. učinila svým zástupcem další podání 21.600 Kč, odmítl soud učiněné podání a přiklepl dražené nemovitosti uvedené akciové společnosti za nejvyšší podání 21.500 Kč, a po provedení dražby dalších nemovitostí ve vložkách č. 126, 129 přiklepl